

Warszawa, 14 listopada 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

EO4c 2/16²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18738.

Kl. 37-b, 2.

Zygmunt Dunin Marcinkiewicz
(Warszawa, Polska)
i Michał Gonczaruk
(Warszawa, Polska).

37b, 3/22
37b, 1/62

Płyta budowlana z materiałów roślinnych.

Zgłoszono 22 kwietnia 1931 r.

Udzielono 16 sierpnia 1933 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy płyty budowlanej z materiałów roślinnych, która służy do wypełniania pustych przestrzeni w szkieletach żelaznych, betonowych lub drewnianych, jak również do budowy ścian zewnętrznych i wewnętrznych (działowych) oraz może być stosowana jako materiał izolacyjny.

Płyta ta jest znacznie sztywniejsza od znanych płyt ze słomy lub trzciny, prasowanej w jedną warstwę.

Płyta według wynalazku składa się z szeregu prasowanych np. ze słomy, trzciny i t. d. warstw, których włókna są ułożone

naprzemianległe w kierunku do siebie prostopadłym.

Sposób wiązania poszczególnych warstw oraz warstw nałożonych jedna na drugą jest dowolny, np. zapomocą drutu lub szpagatu w jakikolwiek znany sposób. Wymiary płyt, długość, szerokość i grubość są dowolne.

Na rysunku fig. 1 przedstawia ogólny widok płyty, fig. 2 — przekrój poprzeczny.

Zastrzeżenie patentowe.

Płyta budowlana z materiałów roślin-

nych, np. słomy, trzciny i t. d., składającą się z kilku prasowanych warstw, znamieną tem, że włókna jednej warstwy są ułożone prostopadle do kierunku włókien następnej warstwy, przyczem poszczególne warstwy, jak i szereg nałożonych jedna na

drużną warstw, są powiązane w jakikolwiek znany sposób.

Zygmunt Dunin Marcinkiewicz.
Michał Gonczaruk.

Fig. № 1.

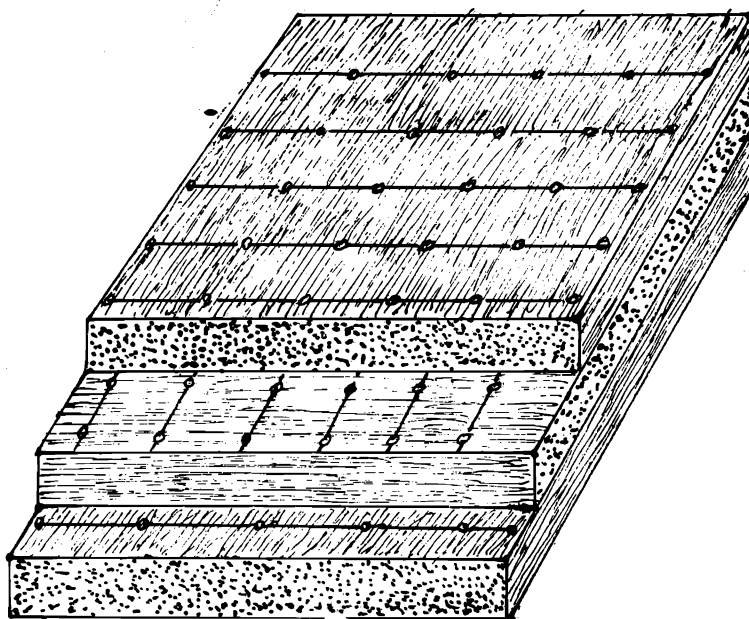

Fig. № 2.

